

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про зерно та ринок зерна в Україні

(Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2002, N 35, ст.258)

{ Із змінами, внесеними згідно із Законами
N 1713-IV (1713-15) від 12.05.2004, ВВР, 2004, N 33-34, ст.403
N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005, ВВР, 2005, N 26, ст.351
N 547-V (547-16) від 09.01.2007, ВВР, 2007, N 12, ст.104
N 997-V (997-16) від 27.04.2007, ВВР, 2007, N 33, ст.440
N 925-VI (925-17) від 05.02.2009, ВВР, 2009, N 27, ст.350
N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012, ВВР, 2014, N 6-7, ст.80
N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012, ВВР, 2013, N 50, ст.697
N 5518-VI (5518-17) від 06.12.2012
N 406-VII (406-18) від 04.07.2013 }

Цей Закон визначає державну політику щодо розвитку ринку зерна як пріоритетного сектора економіки агропромислового комплексу України. Закон спрямований на створення правових, економічних та організаційних умов конкурентоспроможного виробництва і формування ринку зерна для забезпечення внутрішніх потреб держави у продовольчому, насінневому та фуражному зерні, нарощування його експортного потенціалу.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

1) акредитовані біржі - товарні біржі, яким надано відповідним державним органом висновок про їх відповідність щодо надання послуг з укладення біржових угод купівлі-продажу зерна та продуктів його переробки;

2) виробництво зерна - діяльність сільськогосподарських товаровиробників, що пов'язана з вирощуванням зерна, забезпеченням внутрішніх потреб України у насінневому матеріалі, зерні для продовольчих, фуражних та технічних цілей, поліпшенням його якості, створенням експортного потенціалу ринку зерна, а також гарантуванням продовольчої безпеки держави за рахунок розвитку власного зернового господарства;

2-1) власник зернового складу - фізична особа - підприємець, яка є власником зерносховища, учасник повного, командитного товариства, товариства з додатковою відповідальністю, що здійснює діяльність зернового складу, або учасник інших видів товариств (у тому числі акціонер акціонерного товариства), частка якого перевищує 10 відсотків у статутному капіталі юридичної особи - зернового складу;

{ Статтю 1 доповнено пунктом 2-1 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

2-2) Гарантійний фонд виконання зобов'язань за складськими документами на зерно (далі - Гарантійний фонд) - державна спеціалізована непідприємницька установа, яка створена з метою забезпечення та захисту прав і законних інтересів володільців складських документів на зерно у разі неспроможності зернового складу та виконує функції державного управління у сфері гарантування виконання зобов'язань за складськими документами на зерно;

{ Статтю 1 доповнено пунктом 2-2 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

{ Пункт 3 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Пункт 4 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

5) Державний агент із забезпечення експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки - державне підприємство або господарське товариство, частка держави в статутному фонді якого становить не менше 75 відсотків, яке визначене на конкурсних засадах Кабінетом Міністрів України на реалізацію міжнародних договорів із забезпечення експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки;

{ Пункт 6 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Пункт 7 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Пункт 8 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Пункт 9 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV

(2611-15) від 31.05.2005 }

10) зберігання зерна - комплекс заходів, які включають приймання, доробку, зберігання та відвантаження зерна;

11) зерно - плоди зернових, зернобобових та олійних культур, які використовуються для харчових, насінневих, кормових та технічних цілей;

12) зерно продовольче - зерно, що використовується для переробки та виготовлення харчових продуктів;

13) зерно технічного призначення - зерно, що призначене для промислової переробки на інші продукти (спирт, крохмаль, медичні препарати тощо);

14) зерно фуражне - зерно групи фуражних та інших зернових культур, призначене для годівлі худоби та птиці у вигляді комбікормів, дерті тощо;

15) зерновий склад - суб'єкт підприємництва, що є власником зерносховища і надає фізичним та юридичним особам послуги із зберігання зерна з видачею складських документів на зерно та в передбаченому законом порядку отримав право на здійснення такої діяльності шляхом участі в Гарантійному фонді виконання зобов'язань за складськими документами на зерно та одержання сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки;

{ Пункт 15 статті 1 в редакції Закону N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

16) зерносховище - спеціально обладнане місце для зберігання зерна (приміщення, будівля тощо);

{ Пункт 17 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

17) зернопереробні підприємства - підприємства, які приймають, зберігають та переробляють зерно, зокрема борошномельні, круп'яні, комбікормові, олієекстракційні, спиртові солодові пивзаводи;

{ До частини першої статті 1 включено пункт 17 згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

{ Пункт 18 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

19) інфраструктура ринку зерна - комплекс виробничих і

невиробничих формувань, які забезпечують умови виробництва зерна, його заготівлі, зберігання, переробки, реалізації, страхування, кредитно-фінансові та інші послуги;

19-1) неспроможність зернового складу - неможливість зернового складу, що є учасником (тимчасовим учасником) Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно, здійснити виконання своїх зобов'язань перед покладавцями за складськими документами на зерно через неможливість повернути вказану у складських документах кількість зерна відповідної якості та/або відшкодувати в повному обсязі вартість такого зерна незалежно від причин виникнення цієї неможливості;

{ Статтю 1 доповнено пунктом 19-1 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

20) продукти переробки зерна - борошно, крупа, комбікорм, клейковина, солод, побічні продукти переробки зерна, зокрема висівки, макуха і шрот;

{ Пункт 20 частини першої статті 1 в редакції Закону N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

21) реєстр зерна (заставного зерна) - система обліку інформації про зерно (заставне зерно), що прийняте зерновими складами на зберігання у визначеному обсязі й до визначеного строку;

22) реєстр складських документів на зерно - система обліку інформації про видані зерновими складами складські документи на зерно та володільців таких документів;

23) ринок зерна - система товарно-грошових відносин, що виникають між його суб'єктами в процесі виробництва, зберігання, торгівлі та використання зерна на засадах вільної конкуренції, вільного вибору напрямів реалізації зерна та визначення цін, а також державного контролю за його якістю та зберіганням;

23-1) система гарантування виконання зобов'язань за складськими документами на зерно - комплекс організаційно-правових заходів, спрямованих на забезпечення належного виконання зобов'язань зерновими складами перед власниками зерна, збереження стабільності ринку послуг із зберігання зерна та на захист прав і законних інтересів володільців складських документів на зерно у разі неспроможності зернового складу чи у разі невиконання зерновим складом зобов'язань за складськими документами на зерно;

{ Статтю 1 доповнено пунктом 23-1 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

24) складські документи на зерно - товаророзпорядчі документи, що видаються зерновим складом власнику зерна як підтвердження прийняття зерна на зберігання та посвідчення наявності зерна і зобов'язання зернового складу повернути його володільцеві такого документа;

{ Пункт 25 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

25) реєстр сертифікатів відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки - інформаційна система, яка містить відомості про видані центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, сертифікати відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки і про володільців цих сертифікатів;

{ До частини першої статті 1 включено пункт 25 згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

{ Пункт 26 статті 1 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

26) реєстр сертифікатів якості зерна та продуктів його переробки - інформаційна система, яка містить відомості про видані центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, сертифікати якості зерна та продуктів його переробки і про володільців цих сертифікатів;

{ До частини першої статті 1 включено пункт 26 згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

27) якість зерна та продуктів його переробки - сукупність споживчих властивостей зерна та продуктів його переробки, які відповідають вимогам державних стандартів, технічних умов, фітосанітарних і ветеринарно-санітарних норм та інших нормативних документів.

Терміни "Аграрний фонд", "заставна закупівля", "державна аграрна інтервенція" використовуються у значеннях, визначених Законом України "Про державну підтримку сільського господарства України" (1877-15).

{ Статтю 1 доповнено частиною другою згідно із Законом N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

Стаття 2. Мета Закону

Метою цього Закону є:

забезпечення продовольчої безпеки держави;

формування сприятливої для ринку зерна інвестиційної, кредитної, податкової, митної політики;

оптимізація структури та ефективності зернового виробництва з

урахуванням потенціалу природно-кліматичних умов та ринкової кон'юнктури;

забезпечення функціонування ринку зерна на засадах поєднання вільної конкуренції та державного регулювання з метою збалансування інтересів суб'єктів господарювання та держави;

встановлення державного контролю за якістю зерна, продуктів його переробки та сортового насіння;

стабілізація ринкових ресурсів зерна;

нарощування експортного потенціалу ринку зерна;

визнання пріоритетності розвитку ринку зерна;

застосування режиму державних заставних закупівель; { Абзац десятий статті 2 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

здійснення державної аграрної інтервенції; { Абзац одинадцятий статті 2 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

визначення порядку експорту та імпорту зерна та продуктів його переробки за міжнародними договорами.

Стаття 3. Сфера дії Закону

Дія цього Закону поширюється на всіх суб'єктів ринку зерна.

Стаття 4. Законодавство України про зерно та ринок зерна

Законодавство України про зерно та ринок зерна базується на Конституції України і складається із цього Закону, законів України та інших нормативно-правових актів.

Розділ II

СУБ'ЄКТИ РИНКУ ЗЕРНА

Стаття 5. Суб'єкти ринку зерна

Суб'єктами ринку зерна є:

суб'єкти виробництва зерна;

суб'єкти зберігання зерна;

Аграрний фонд та інші суб'єкти державних заставних закупівель зерна та державної аграрної інтервенції; { Абзац четвертий статті 5 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

акредитовані біржі;

Аграрний страховий пул створений відповідно до Закону України "Про особливості страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою" (4391-17); { Статтю 5 доповнено абзацом згідно із Законом N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005; в редакції Закону N 5518-VI (5518-17) від 06.12.2012 }

Гарантійний фонд; { Статтю 5 доповнено новим абзацом згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

інші суб'єкти господарювання, які діють на ринку зерна.
{ Абзац статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом N 547-V (547-16) від 09.01.2007 }

Стаття 6. Суб'єкти виробництва зерна

Суб'єктами виробництва зерна є власники, орендарі та користувачі земельних ділянок, які використовують їх для виробництва зерна.

Стаття 7. Суб'єкти зберігання зерна

Суб'єктами зберігання зерна є: зернові склади (елеватори, хлібні бази, хлібоприймальні, борошномельні і комбікормові підприємства), суб'єкти виробництва зерна, які зберігають його у власних або орендованих зерносховищах, та інші суб'єкти господарювання, які беруть участь у процесі зберігання зерна.
{ Частина перша статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом N 547-V (547-16) від 09.01.2007 }

Суб'єкти зберігання зерна відповідно до укладених договорів складського зберігання із суб'єктами ринку зерна гарантують забезпечення якості та дотримання нормативів природних втрат зерна протягом терміну його зберігання.

Стаття 8. Суб'єкти державних заставних закупівель зерна та державної аграрної інтервенції

Суб'єктами державних заставних закупівель зерна є: сільськогосподарські товаровиробники, зернові склади, Аграрний фонд та інші суб'єкти державних заставних закупівель зерна, визначені чинним законодавством.

Суб'єктами державної аграрної інтервенції є: сільськогосподарські товаровиробники, зернові склади, Аграрний фонд та інші суб'єкти державної аграрної інтервенції, визначені чинним законодавством.
{ Стаття 8 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

Розділ III

Стаття 9. Основні засади державної політики щодо регулювання ринку зерна

Держава визнає пріоритетність ринку зерна, сприяє його розвитку та стабільному функціонуванню.

Основними засадами державної політики по регулюванню ринку зерна є:

надання пріоритетної бюджетної, кредитної та інвестиційної підтримки суб'єктам здійснення режиму заставних закупівель зерна та суб'єктам державної аграрної інтервенції; { Абзац другий частини другої статті 9 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

забезпечення внутрішніх потреб держави у продовольчому, насінневому, фуражному, технічному зерні та заходів щодо нарощування його експорту;

встановлення розміру суми бюджетної позики, розрахованої виходячи з розміру встановленої мінімальної закупівельної ціни; { Абзац четвертий частини другої статті 9 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

гарантування сільськогосподарським товаровиробникам права вільного вибору використання зерна та ціни його реалізації;

недопущення обмежень у пересуванні зерна та продуктів його переробки;

контроль якості зерна та його зберігання;

розвиток мережі обслуговуючих зерновий ринок кооперативних формувань;

впровадження сучасних ресурсозберігаючих технологій у виробництві, зберіганні та переробці зерна;

лізингове обслуговування ринку зерна.

Центральні та місцеві органи виконавчої влади сприяють першочерговому залученню інвестицій для розвитку матеріальної бази сільськогосподарських товаровиробників, заготівельних та зернопереробних підприємств, підприємств, які виготовляють машини, устаткування, обладнання для зернового господарства, удосконалення інфраструктури ринку зерна.

Урожай зерна підлягає страхуванню, яке здійснюється сільськогосподарськими товаровиробниками всіх форм власності та господарювання відповідно до закону.

Стаття 10. Державне регулювання ринку зерна

Кабінет Міністрів України здійснює державне регулювання ринку зерна шляхом:

запровадження режиму державних заставних закупівель; { Абзац другий статті 10 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

формування державного продовольчого резерву зерна з метою підтримки належного рівня продовольчої безпеки та здійснення державної аграрної інтервенції; { Абзац третій статті 10 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Абзац четвертий статті 10 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

забезпечення фінансування Аграрного фонду; { Абзац п'ятий статті 10 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

забезпечення сертифікації послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки; { Абзац шостий статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

проведення цінової політики на ринку зерна та страхування ризиків для суб'єктів зернового ринку;

впровадження механізму експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки за міжнародними договорами;

забезпечення фінансування програм експорту та імпорту зерна за міжнародними договорами за рахунок коштів державного бюджету;

запровадження декларування зерна, що знаходиться на зберіганні на зернових складах, а також зерна, що зберігається суб'єктами виробництва зерна та іншими суб'єктами господарювання у власних або орендованих зерносховищах; { Абзац десятий статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом N 547-V (547-16) від 09.01.2007; в редакції Закону N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

забезпечення моніторингу ринку зерна;

здійснення митно-тарифної політики;

забезпечення розробки балансів зерна та періодичного їх уточнення;

фінансування науково-селекційної роботи та насінництва, впровадження їх досягнень;

фінансової підтримки виробників насіння, науково-дослідних установ, сортовипробувальних станцій за рахунок коштів державного бюджету;

часткової компенсації сільськогосподарським товаровиробникам сортових надбавок за придбане ними насіння високих репродукцій за рахунок коштів державного бюджету;

запровадження системи державних форвардних закупівель (736-2007-п); { Статтю 10 доповнено абзацом згідно із Законом N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

запровадження режиму тимчасового адміністративного регулювання цін; { Статтю 10 доповнено абзацом згідно із Законом N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

надання тимчасової бюджетної дотації. { Статтю 10 доповнено абзацом згідно із Законом N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

Стаття 11. Сертифікація послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки

Послуги із зберігання зерна та продуктів його переробки підлягають сертифікації на відповідність (1294-2009-п) стандартам та іншим нормативним документам у відповідній сфері.
{ Частина перша статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Видача сертифіката відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки, переоформлення сертифіката, видача його дубліката здійснюється на платній основі центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі. Порядок видачі, переоформлення сертифіката, видачі його дублікату, перелік документів, що подаються для одержання сертифіката, розмір та порядок внесення плати за видачу, переоформлення сертифіката, видачу його дублікату визначаються Кабінетом Міністрів України.
{ Частина друга статті 11 в редакції Закону N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки (z2058-12) приймається протягом тридцяти днів після надходження необхідних для видачі сертифіката документів. Якщо після закінчення зазначеного строку не буде прийнято рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката, послуги із зберігання зерна та продуктів його переробки, що надаються суб'єктом зберігання зерна, вважаються сертифікованими.

Підставою для відмови у видачі сертифіката відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки є:

подання суб'єктом зберігання зерна необхідних документів не в

повному обов'язі;

виявлення в документах, поданих суб'єктом зберігання зерна, недостовірних відомостей; { Частина четверту статті 11 доповнено новим абзацом згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

невідповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки стандартам та іншим нормативним документам у сфері зберігання зерна та продуктів його переробки. { Абзац четвертий частини четвертої статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Підставою для анулювання сертифіката відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки (z2058-12) є недотримання стандартів та інших нормативних документів у сфері зберігання зерна та продуктів його переробки у процесі надання таких послуг.

{ Частина п'ята статті 11 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

У цьому випадку центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, звертається до адміністративного суду з позовом щодо застосування заходу реагування у вигляді анулювання такого сертифіката.

{ Статтю 11 доповнено частиною шостою згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Строк дії сертифіката відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки становить один рік із дати його видачі.

{ Статтю 11 доповнено частиною сьомою згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, забезпечує ведення реєстру сертифікатів відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки, порядок ведення та надання відомостей з якого визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики.

{ Статтю 11 доповнено частиною восьмою згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Розмір плати за надання у паперовому вигляді відомостей з реєстру сертифікатів відповідності послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки визначається Кабінетом Міністрів України.

{ Статтю 11 доповнено частиною дев'ятою згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

{ Стаття 11 в редакції Закону N 925-VI (925-17) від 05.02.2009 }

Розділ IV

ФОРМУВАННЯ ТА ВИКОРИСТАННЯ ЗЕРНОВИХ РЕСУРСІВ

Стаття 12. Зернові ресурси

Зернові ресурси України складаються із:

зерна державного продовольчого резерву; { Абзац другий статті 12 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Абзац третій статті 12 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Абзац четвертий статті 12 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

зерна державного резервного насіннєвого фонду; { Абзац п'ятий статті 12 в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

регіональних ресурсів зерна;

власних ресурсів зерна суб'єктів ринку.

Стаття 13. Ресурси зерна державного продовольчого резерву

Формування обсягів зерна державного продовольчого резерву здійснюється Аграрним фондом шляхом укладання угод купівлі-продажу на аграрній біржі, а порядок його використання визначається законодавством.

Реалізація зерна державного продовольчого резерву за необхідності його поновлення узгоджується із Кабінетом Міністрів України.

{ Стаття 13 із змінами, внесеними згідно із Законом N 1713-IV (1713-15) від 12.05.2004; в редакції Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Статтю 14 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Статтю 15 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Статтю 16 виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

Стаття 17. Регіональні ресурси зерна

Регіональні ресурси зерна формуються шляхом укладення угод на акредитованих біржах за рахунок коштів бюджету Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва і Севастополя в межах визначених ними обсягів.

Уряд Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади і органи місцевого самоврядування у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, здійснюють моніторинг наявності продовольчого і фуражного зерна та визначають поточний і прогнозний рівень забезпеченості ним. У разі недостатнього рівня забезпеченості зерном Уряд Автономної Республіки Крим та місцеві органи виконавчої влади формують свої регіональні ресурси на конкурентних засадах через акредитовані біржі.

Контроль за формуванням регіональних ресурсів зерна здійснюють Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська і Севастопольська міські державні адміністрації.

Стаття 18. Використання власних ресурсів зерна суб'єктами ринку зерна

Суб'єктам ринку зерна гарантується право вільно розпоряджатися власними ресурсами зерна та продуктами його переробки, укладати угоди щодо їх продажу, у тому числі на експорт, брати участь у формуванні зернових ресурсів України.

Забороняється, крім випадків, визначених законами України, встановлювати обмеження у переміщенні зерна та продуктів його переробки.

Розділ V

ДЕКЛАРУВАННЯ ТА КОНТРОЛЬ ЯКОСТІ ЗЕРНА

Стаття 19. Декларування зерна

Декларування зерна - діяльність суб'єктів зберігання зерна щодо визначення обсягів зерна, що знаходиться на зберіганні чи зберігається у власних або орендованих зерноскладах.

{ Частина перша статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом N 547-V (547-16) від 09.01.2007 }

Інформація про власників зерна є конфіденційною і при декларуванні зерна не розголошується.

Порядок декларування зерна (1877-2002-п) визначається Кабінетом Міністрів України.

Суб'єкти зберігання зерна несуть відповідальність за повноту і достовірність даних, зазначених у декларації (1877-2002-п),

відповідно до закону.

{ Частина четверта статті 19 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Стаття 20. Декларування обсягів зерна, що знаходиться на зберіганні

{ Назва статті 20 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Декларації подаються щомісяця:

зерновими складами - щодо обсягів зерна державного продовольчого резерву, державного резервного насіннєвого фонду, регіональних ресурсів, іншого зерна, що знаходиться на зберіганні (крім зерна, закладеного до державного матеріального резерву);

суб'єктами виробництва зерна - щодо обсягів власного зерна, що зберігається ними у власних або орендованих зерносховищах;

іншими суб'єктами господарювання. { Статтю 20 доповнено абзацом четвертим згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

{ Стаття 20 в редакції Законів N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005, N 547-V (547-16) від 09.01.2007 }

Стаття 21. Якість зерна та продуктів його переробки

Якість зерна та продуктів його переробки, що виробляються в Україні або ввозяться на митну територію України, має відповідати державним стандартам та іншим нормативним документам. Якість експортного зерна та продуктів його переробки може відповідати вимогам, що зафіксовані сторонами в експортному контракті.

Експортно-імпортні операції із зерном та продуктами його переробки, а також переміщення зерна та продуктів його переробки територією України (за винятком зерна та продуктів його переробки, що переміщуються територією України в режимі прохідного митного транзиту без перевантаження, та зерна, яке використовується для насіннєвих цілей) проводяться за наявності сертифіката якості зерна та продуктів його переробки, в якому зазначаються якість зерна та продуктів його переробки, показники їх безпечності, наявність або відсутність генетично модифікованих організмів. Сертифікат якості зерна та продуктів його переробки видається на платній основі центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі, у порядку (848-2009-п), який встановлюється Кабінетом Міністрів України.

{ Статтю 21 доповнено частиною другою згідно із Законом N 925-VI (925-17) від 05.02.2009; в редакції Закону N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката якості зерна та продуктів його переробки при переміщенні територією

України та при експортних операціях із зерном та продуктами його переробки приймається протягом трьох днів після надходження від суб'єкта ринку зерна заяви про видачу сертифіката якості на партію зерна та продуктів його переробки і завершення завантаження транспортного засобу, а при імпортних операціях із зерном та продуктами його переробки - протягом трьох днів після надходження від суб'єкта ринку зерна заяви про видачу сертифіката якості на партію зерна та продуктів його переробки і прибуття завантаженого транспортного засобу до митниці призначення. Якщо після закінчення зазначеного строку рішення про видачу або відмову у видачі сертифіката якості на партію зерна та продуктів його переробки не буде прийнято, вважається, що суб'єкту ринку зерна надано такий сертифікат. При цьому доказом подання заяви про видачу сертифіката якості на партію зерна та продуктів його переробки є копія зазначеної заяви з відміткою про дату її прийняття центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

{ Статтю 21 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 925-VI (925-17) від 05.02.2009; в редакції Закону N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012, із змінами, внесеними згідно із Законом N 406-VII (406-18) від 04.07.2013 }

Підставою для відмови у видачі сертифіката якості зерна та продуктів його переробки є:

подання суб'єктом ринку зерна необхідних документів не в повному обсязі;

невідповідність якості зерна та продуктів його переробки державним стандартам, крім випадків, коли якість експортного зерна та продуктів його переробки відповідає вимогам, що зафіксовані сторонами в експортному контракті;

відсутність документів, що підтверджують безпечність зерна та продуктів його переробки, та документів, що засвідчують наявність або відсутність у зерні та продуктах його переробки генетично модифікованих організмів; *{ Частину четверту статті 21 доповнено новим абзацом згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }*

невідповідність транспортного засобу встановленим вимогам.
{ Статтю 21 доповнено частиною четвертою згідно із Законом N 925-VI (925-17) від 05.02.2009 }

Сертифікат якості зерна та продуктів його переробки діє протягом строку перевезення вантажу та розвантаження у пункті призначення.

{ Статтю 21 доповнено новою частиною згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі,

веде реєстр виданих ним сертифікатів якості зерна та продуктів його переробки.

{ Статтю 21 доповнено новою частиною згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Порядок ведення реєстру сертифікатів якості зерна та продуктів його переробки (з1138-13) визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної аграрної політики.

{ Статтю 21 доповнено новою частиною згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Надання у паперовому вигляді відомостей з реєстру сертифікатів якості зерна та продуктів його переробки відповідному суб'єкту ринку зерна здійснюється за плату, розмір якої встановлюється Кабінетом Міністрів України.

{ Статтю 21 доповнено новою частиною згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Підставою для анулювання сертифіката якості зерна та продуктів його переробки є невідповідність даних, зазначених у сертифікаті, фактичним показникам якості зерна та продуктів його переробки.

{ Статтю 21 доповнено частиною згідно із Законом N 925-VI (925-17) від 05.02.2009 }

Стаття 22. Державний контроль за якістю зерна та продуктів його переробки

Основними напрямками здійснення державного контролю за якістю зерна є:

захист прав суб'єктів ринку зерна та споживачів щодо їх забезпечення зерном та продуктами його переробки, якість яких відповідає вимогам державних стандартів, технічних умов, фітосанітарних і ветеринарно-санітарних та інших нормативних документів;

встановлення показників якості зерна та продуктів його переробки, методик оцінки їх якості, ведення кількісно-якісного обліку зерна та продуктів його переробки на зернових та зернопереробних підприємствах усіх форм власності; { Абзац третій частини першої статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

акредитація лабораторій, що здійснюють визначення якості зерна та продуктів його переробки;

сертифікація зерна та продуктів його переробки;

інші напрями, передбачені нормативно-правовими актами.

Державний контроль за якістю зерна та продуктів його

переробки покладається на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

{ Частина друга статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

{ Частину третю статті 22 виключено на підставі Закону N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Стаття 23. Зерно та продукти його переробки, непридатні для продовольчого використання

Зерно та продукти його переробки, визнані за результатами лабораторного аналізу непридатними для продовольчого використання, підлягають експертизі з метою прийняття рішення про можливість їх подальшого використання або знищення у порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Проведення експертизи зерна та продуктів його переробки, а також прийняття висновку щодо можливості їх подальшого використання або знищення покладаються на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в агропромисловому комплексі.

{ Частина друга статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Витрати, що пов'язані з транспортуванням, зберіганням, експертизою або знищенням зерна та продуктів його переробки, непридатних для продовольчого використання, оплачуються власником зерна та продуктів його переробки.

Розділ VI

ЗБЕРІГАННЯ ЗЕРНА

Стаття 24. Зберігання зерна на зерновому складі

Зерно підлягає зберіганню у зернових складах.

Власники зерна мають право укладати договори складського зберігання зерна на зберігання зерна у зернових складах з отриманням складських документів на зерно, а також зберігати зерно у власних зерносховищах.

При прийманні зерна на зберігання зерновий склад зобов'язаний здійснити аналіз його якості.

Зерновий склад зобов'язаний вживати усіх заходів, передбачених цим Законом, нормативно-правовими актами, договором складського зберігання зерна, для забезпечення схоронності зерна, переданого йому на зберігання.

Технічний регламент зернового складу (z0835-04)
затверджується в установленому законом порядку.
{ Статтю 24 доповнено новою частиною згідно із Законом N 5462-VI
(5462-17) від 16.10.2012 }

Державний контроль за дотриманням зерновими складами
технічного регламенту у процесі зберігання зерна та продуктів його
переробки здійснюється центральним органом виконавчої влади, що
реалізує державну політику у сфері нагляду (контролю) в
агропромисловому комплексі.
{ Статтю 24 доповнено новою частиною згідно із Законом N 5462-VI
(5462-17) від 16.10.2012 }

Видача зерна володільцеві складського документа на зерно
здійснюється в обмін на виписані на це зерно складські документи.

Кожна із сторін договору складського зберігання зерна при
відвантаженні зерна має право вимагати перевірки його якості.
Витрати, пов'язані із проведенням аналізу його якості, несе
сторона, що зажадала його перевірки.

Стаття 25. Зерновий склад

Зерновий склад є складом загального користування і
зобов'язаний приймати на зберігання зерно від будь-якої особи.

Стаття 26. Договір складського зберігання зерна

Договір складського зберігання зерна є публічним договором,
типова форма (510-2003-п) якого затверджується Кабінетом
Міністрів України.

За договором складського зберігання зерна зерновий склад
зобов'язується за плату зберігати зерно, що передане йому
суб'єктом ринку зерна.

Договір складського зберігання зерна укладається в письмовій
формі, що підтверджується видачею власнику зерна складського
документа.

Зерно, прийняте на зберігання за простим або подвійним
складським свідоцтвом, не може бути відчужене без правомірної
передачі простого або подвійного складського свідоцтва.

Якщо договір складського зберігання зерна передбачає, що
зерновий склад має право розпоряджатися ним (або його частиною),
то відносини сторін базуються на правилах про позику. Порядок
повернення зерна обумовлюється окремо в договорі його зберігання.

Стаття 27. Строк складського зберігання зерна

Зерновий склад зобов'язаний зберігати зерно протягом строку,

встановленого у договорі складського зберігання зерна.

Якщо строк зберігання зерна договором складського зберігання зерна не встановлений і не може бути визначений виходячи з його умов, зерновий склад зобов'язаний зберігати зерно до подання покладавцем вимоги про його повернення.

Якщо строк зберігання зерна визначено моментом пред'явлення власником зерна вимоги про його повернення, зерновий склад має право зі спливом звичайного за цих обставин строку зберігання вимагати від власника зерна забрати це зерно в розумний строк.

{ Статтю 27 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 997-V (997-16) від 27.04.2007 }

Стаття 28. Плата за зберігання зерна

Плата за зберігання зерна, строки її внесення встановлюються договором складського зберігання зерна.

Якщо зберігання зерна припинилося достроково не з вини зернового складу, то він має право на пропорційну частину плати.

{ Частина друга статті 28 із змінами, внесеними згідно із Законом N 997-V (997-16) від 27.04.2007 }

Якщо покладавець після закінчення строку дії договору складського зберігання зерна не забрав зерно назад, він зобов'язаний внести плату за весь фактичний час його зберігання.

Договором складського зберігання зерна може бути передбачено безоплатне зберігання зерна.

Кабінет Міністрів України встановлює граничний рівень плати (тариф) за зберігання зерна, що придбане за кошти державного бюджету.

Стаття 29. Наслідки відмови від передачі зерна на зберігання

Зерновий склад, який зобов'язався взяти зерно на зберігання у передбачений договором складського зберігання зерна строк, не має права вимагати передання йому цього зерна на зберігання.

Власник зерна, який не передав його на зберігання у визначений договором строк, зобов'язаний відшкодувати зерновому складу збитки, завдані йому у зв'язку з тим, що зберігання не відбулося, якщо він у розумний строк не попередив останнього про відмову від договору зберігання.

{ Частина друга статті 29 в редакції Закону N 997-V (997-16) від 27.04.2007 }

Стаття 30. Відшкодування витрат за зберігання зерна

Витрати, які сторони не могли передбачити при укладенні договору складського зберігання зерна (надзвичайні витрати),

відшкодовуються понад плату, яка належить зерновому складу, якщо інше не передбачено договором складського зберігання зерна.

При безоплатному зберіганні власник зерна зобов'язаний відшкодувати зерновому складу здійснені ним витрати на зберігання зерна, якщо інше не встановлено договором.

{ Статтю 30 доповнено частиною другою згідно із Законом N 997-V (997-16) від 27.04.2007 }

Стаття 31. Обов'язок покладавця зерна забрати зерно після закінчення строку зберігання зерна

Покладавець зерна зобов'язаний забрати зерно у зернового складу після закінчення строку зберігання зерна.

Зерновий склад зобов'язаний письмово за сім днів до закінчення строку зберігання зерна попередити покладавця зерна про закінчення строку зберігання зерна та запропонувати термін витребування зерна.

Якщо покладавець зерна у запропонований зерновим складом термін не забрав зерно, зерновий склад має право продати його на конкурентних засадах. Кошти, одержані від продажу зерна, передаються покладавцю зерна за вирахуванням сум, належних зерновому складу, у тому числі його витрат щодо продажу зерна.

Стаття 32. Обов'язок зернового складу повернути зерно

Зерновий склад зобов'язаний повернути покладавцеві або особі, зазначеній ним як одержувач, зерно у стані, передбаченому договором складського зберігання та законодавством.

Стаття 33. Відповідальність зернового складу за втрату, нестачу чи пошкодження зерна

За втрату, нестачу чи пошкодження зерна, прийнятого на зберігання, зерновий склад несе відповідальність на підставах, передбачених законодавством.

Зерновий склад звільняється від відповідальності за втрату, нестачу і пошкодження зерна, викликаних непереборною силою.

За втрату, нестачу чи пошкодження прийнятого на зберігання зерна після того, як настав обов'язок покладавця взяти це зерно назад, зерновий склад несе відповідальність лише за наявності з його боку умислу чи грубої необережності.

Стаття 33-1. Система гарантування виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Систему гарантування виконання зобов'язань за складськими документами на зерно формує діяльність суб'єктів ринку зерна з організації і здійснення належного виконання зобов'язань зерновими

складами перед власниками зерна, збереження стабільності ринку послуг із зберігання зерна та із захисту прав і законних інтересів володільців складських документів на зерно.

Гарантійний фонд здійснює свою діяльність відповідно до законодавства України.

Головним елементом системи гарантування виконання зобов'язань за складськими документами на зерно є діяльність Гарантійного фонду, який у порядку, передбаченому цим Законом, координує діяльність зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду.

Ефективність системи гарантування виконання зобов'язань за складськими документами на зерно досягається за рахунок обов'язкової участі зернових складів у Гарантійному фонді в порядку, передбаченому цим Законом.

Гарантійний фонд несе субсидіарну відповідальність за зобов'язаннями зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду.

{ Закон доповнено статтею 33-1 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 34. Відшкодування збитків, завданих поклададавцеві

Збитки, завдані поклададавцеві втратою, нестачею чи пошкодженням зерна, відшкодовуються зерновим складом:

за втрату та нестачу зерна - у розмірі вартості втраченого або такого, що його не вистачає, зерна;

за пошкодження зерна - у розмірі суми, на яку знизилася його вартість.

У разі, коли внаслідок пошкодження якість зерна змінилася настільки, що воно не може бути використано за первісним призначенням, поклададавець має право відмовитися від нього і зажадати від зернового складу відшкодування вартості цього зерна.

Стаття 35. Повернення зерна за вимогою володільця складського документа

Зерновий склад зобов'язаний за першою вимогою володільця складського документа повернути зерно, навіть якщо передбачений договором складського зберігання строк його зберігання ще не закінчився. У цьому разі володільця складського документа зобов'язаний відшкодувати зерновому складу витрати, спричинені достроковим припиненням зобов'язання, якщо інше не передбачено договором складського зберігання.

Стаття 36. Реєстр зерна, прийнятого на зберігання

Зернові склади зобов'язані вести реєстр зерна, прийнятого на зберігання.

Вимоги до реєстру зерна та порядок його ведення (1569-2004-п) визначаються Кабінетом Міністрів України.

Розділ VII

СКЛАДСЬКІ ДОКУМЕНТИ НА ЗЕРНО

Стаття 37. Види складських документів на зерно

Зерновий склад на підтвердження прийняття зерна видає один із таких документів:

подвійне складське свідоцтво;

просте складське свідоцтво;

складську квитанцію.

Складський документ на зерно виписується після передачі зерна на зберігання не пізніше наступного робочого дня.

Після заповнення обов'язкових реквізитів простого або подвійного складського свідоцтва на зерно, реєстрації їх у реєстрі з присвоєнням порядкового номера заповнений бланк простого або подвійного складського свідоцтва на зерно передається особі, яка здала зерно на зберігання.

Зерновий склад зобов'язаний виписувати окремо складські документи на зерно для партій зерна, що належать різним товарним класам, відповідно до державних стандартів.

Форма бланків складських документів на зерно, порядок їх випуску (510-2003-п), передачі, продажу зерновим складам встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Зерно, прийняте на зберігання за простим або подвійним складським свідоцтвом, може бути предметом застави протягом строку зберігання зерна шляхом застави відповідного свідоцтва.

Зерновий склад повинен застрахувати зерно, прийняте на зберігання за простим або подвійним складським свідоцтвом, від ризиків випадкової загибелі, пошкодження або втрати за рахунок коштів покладавця.

На вимогу особи, яка здала зерно на зберігання, зерновий склад зобов'язаний виписувати окремі складські документи на зерно на будь-які частини зданого на зберігання зерна.

Нові складські документи на зерно видаються в обмін на раніше виписані.

У разі позбавлення зернового складу сертифіката відповідності видані раніше складські документи залишаються в обігу до закінчення терміну зберігання зерна.

Відносини, що виникають при обігу складських документів, регулюються цим Законом та іншими нормативно-правовими актами, з урахуванням встановлених цим Законом особливостей.

Стаття 38. Подвійне складське свідоцтво

Подвійне складське свідоцтво складається з двох частин - складського свідоцтва та заставного свідоцтва (варанта), які можуть бути відокремлені одне від одного.

У кожній з двох частин подвійного складського свідоцтва мають бути однаково зазначені:

1) найменування та місцезнаходження зернового складу, що прийняв зерно на зберігання;

2) поточний номер складського свідоцтва за реєстром складських документів складу;

3) найменування юридичної особи або ім'я фізичної особи, від якої прийнято зерно на зберігання, а також місцезнаходження (місце проживання) такої особи;

4) найменування та кількість прийнятого на зберігання зерна, а за необхідності - якісні характеристики зерна;

5) строк, на який прийнято зерно на зберігання, якщо такий строк встановлюється, або ж вказівка, що зерно прийнято на зберігання до запитання, у межах дії сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки, виданого зерновому складу;

6) розмір плати за зберігання або тарифи, на підставі яких вона обчислюється, та порядок оплати зберігання;

7) дата видачі складського свідоцтва;

8) підпис уповноваженої особи та печатка зернового складу.

Якщо зерно приймається на зберігання зі знеособленням, то в обох частинах подвійного складського свідоцтва на зерно робиться відповідний запис.

У разі отримання кредиту за заставним свідоцтвом обидві частини подвійного складського свідоцтва на зерно повинні містити найменування (ім'я) і місцезнаходження (місце проживання) юридичної особи (громадянина), що видала кредит, дату видачі й розмір кредиту, умови, на яких він виданий, і підпис

уповноваженого працівника юридичної особи (громадянина), завірений печаткою юридичної особи (нотаріусом). Термін видачі кредиту не повинен перевищувати терміну зберігання зерна.

Документ, що не відповідає вимогам цієї статті, не є подвійним складським свідоцтвом.

Стаття 39. Права володільця складського та заставного свідоцтва

Володільць складського та заставного свідоцтва має право розпоряджатися зерном, що зберігається на зерновому складі.

Володільць лише складського свідоцтва має право розпоряджатися зерном, але це зерно не може бути взятє із зернового складу до погашення кредиту, виданого за заставним свідоцтвом.

Володільць лише заставного свідоцтва має право вимагати від особи, яка отримала кредит (першого надписувача), повернення всієї суми боргу та процентів, а також застави на зерно на суму відповідно до суми кредиту та процентів за користування ним. У разі застави зерна відмітка про це робиться на складському свідоцтві.

Володільць лише заставного свідоцтва має право на одержання грошових коштів, які були внесені зерновому складу володільцем складського свідоцтва при отриманні зерна, у разі коли зерно було видано зерновим складом в обмін на відповідне складське свідоцтво. При отриманні грошових коштів право вимоги до першого надписувача заставного свідоцтва закінчується.

Якщо закінчився термін погашення кредиту, зазначеного у заставному свідоцтві, зерновий склад зобов'язаний продати зерно у порядку, встановленому законодавством для продажу заставленого зерна, за письмовою вимогою володільця заставного свідоцтва.

Стаття 40. Передання складського та заставного свідоцтва

Складське та заставне свідоцтво можуть передаватися разом або окремо за передавальними написами (індосаментами).

Індосамент повинен містити найменування юридичної особи або ім'я громадянина та її місцезнаходження (його місце проживання), що стали новими утримувачами складського свідоцтва або заставного свідоцтва, дату здійснення індосаменту і підпис уповноваженого працівника юридичної особи (громадянина), завірений печаткою юридичної особи або нотаріусом.

Порядок здійснення передавальних написів (індосаментів) визначається законодавством.

Стаття 41. Просте складське свідоцтво

Просте складське свідоцтво видається на пред'явника.

Просте складське свідоцтво має містити відомості, передбачені пунктами 1, 2, 4-8 частини другої статті 38 цього Закону, а також вказівку на те, що воно видане на пред'явника.

Якщо зерно приймається на зберігання зі знеособленням, то у простому складському свідоцтві на зерно робиться відповідний запис.

Документ, що не відповідає вимогам цієї статті, не є простим складським свідоцтвом.

Стаття 42. Права володільця простого складського свідоцтва

Володільць простого складського свідоцтва має право розпоряджатися зерном, що зберігається на зерновому складі. При цьому до передачі зерна прирівнюється передача простого складського свідоцтва.

Просте складське свідоцтво передається шляхом вручення його новому володільцеві. Застава зерна, зданого на зберігання за простим складським свідоцтвом, здійснюється шляхом передачі заставодавцю цього свідоцтва за передавальним написом (індосаментом) у порядку, визначеному статтею 40 цього Закону. На вимогу боржника йому може бути виданий дублікат простого складського свідоцтва з поміткою про заставу. У разі застави зерна, зданого на зберігання за простим складським свідоцтвом, до простого складського свідоцтва застосовуються правила, встановлені для заставного свідоцтва, а до дубліката простого складського свідоцтва - правила, встановлені для складських свідоцтв.

Стаття 43. Складська квитанція

Якщо зерновий склад приймає зерно на зберігання без видачі простого або подвійного складського свідоцтва, то для підтвердження прийняття зерна на зберігання він повинен видати складську квитанцію.

Істотні дані складської квитанції (510-2003-п) встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 44. Видача зерна за подвійним складським свідоцтвом

Зерновий склад видає зерно володільцеві складського і заставного свідоцтва (подвійного складського свідоцтва) не інакше як в обмін на обидва свідоцтва разом.

Володільцеві складського свідоцтва, який не має заставного свідоцтва, але вніс суму боргу за ним, зерновий склад видає зерно в обмін на складське свідоцтво та за умови надання разом з ним документа, що підтверджує сплату суми боргу за заставним

свідоцтвом.

Зерновий склад, що видав зерно володільцеві складського свідоцтва, який не має заставного свідоцтва та не вніс суми боргу за ним, несе відповідальність перед володільцем заставного свідоцтва за платіж усієї суми, забезпеченої за ним.

Володільць складського і заставного свідоцтва має право вимагати видачу зерна частинами. При цьому в обмін на первісні свідоцтва йому видаються нові свідоцтва на зерно, що залишилося на зерновому складі.

Стаття 45. Реєстр складських документів на зерно

Зернові склади ведуть реєстр складських документів на зерно.

Вимоги до реєстру складських документів на зерно та порядок його ведення визначаються Кабінетом Міністрів України (1569-2004-п).

Стаття 46. Погашення складських документів на зерно

Після видачі зерна володільцям складських документів на зерно зернові склади повинні погасити прийняті складські документи на зерно шляхом відмітки на складському документі - "погашено". Погашені складські документи на зерно в повторний обіг не допускаються і виключаються з реєстру складських документів на зерно, про що робиться відповідний запис. Погашені складські документи зберігаються зерновим складом протягом трьох років.

Стаття 47. Статус Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Гарантійний фонд є юридичною особою, має відокремлене майно, що є об'єктом права державної власності.

Гарантійний фонд має самостійний баланс, поточний та інші рахунки в банках.

Гарантійний фонд має печатку із своїм найменуванням, веде бухгалтерський і податковий облік, складає та подає звітність відповідно до законодавства і є неприбутковою організацією.

У своїй діяльності Гарантійний фонд керується цим Законом, іншими актами законодавства та діє на підставі Положення про Гарантійний фонд виконання зобов'язань за складськими документами на зерно, яке затверджується Кабінетом Міністрів України.

Місцезнаходження Гарантійного фонду - місто Київ.
{ До Закону включено статтю 47 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 48. Функції та основні завдання Гарантійного фонду

виконання зобов'язань за складськими документами
на зерно

Основними завданнями Гарантійного фонду є:

мінімізація ризиків суб'єктів ринку зерна;

забезпечення захисту прав володільців складських документів на зерно у разі невиконання зерновими складами - учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду своїх зобов'язань внаслідок неспроможності зернового складу;

гарантування відшкодування вартості зерна за складськими документами на зерно, виданими зерновими складами - учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду, у разі неспроможності зернових складів.

Основними функціями Гарантійного фонду є:

здійснення організаційних заходів з метою відшкодування вартості зерна володільцям складських документів на зерно у разі неспроможності зернового складу - учасника (тимчасового учасника) Гарантійного фонду в порядку, передбаченому цим Законом та іншими актами законодавства;

забезпечення накопичення фінансових ресурсів, призначених для відшкодування володільцям складських документів на зерно вартості зерна у разі неспроможності зернового складу в порядку та спосіб, що передбачені цим Законом та актами Гарантійного фонду;

здійснення організаційних заходів з оцінки вартості зерна володільців складських документів на зерно у разі неспроможності зернового складу - учасника (тимчасового учасника) Гарантійного фонду;

перевірка діяльності зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду з метою запобігання зростанню ризиків настання неспроможності зернових складів;

перевірка правильності обрахування та сплати зерновими складами - учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду внесків до Гарантійного фонду.

Гарантійний фонд не має права на будь-яку іншу діяльність, крім передбаченої законодавством.
{ До Закону включено статтю 48 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 49. Обсяг відповідальності Гарантійного фонду
виконання зобов'язань за складськими документами
на зерно за зобов'язаннями зернових складів

Гарантійний фонд гарантує кожному володільцю складських

документів на зерно відшкодування вартості зерна у разі неспроможності зернового складу - учасника (тимчасового учасника) Гарантійного фонду в розмірі, що не перевищує 90 відсотків вартості зерна, переданого та зберігання такому зерновому складу і неповернутого у зв'язку з неспроможністю, на суму, що залишається невідшкодованою в результаті самостійного відшкодування вартості неповернутого зерна таким зерновим складом, визначеною на підставі оцінки, порядок і спосіб проведення якої встановлюються Кабінетом Міністрів України.

Щороку, до 30 липня, розмір відшкодування вартості зерна встановлюється Адміністративною радою Гарантійного фонду, але він не може бути більшим розміру, встановленого відповідно до частини першої цієї статті шляхом затвердження ціни одиниці зерна кожного класу і виду, що буде використовуватися для оцінки вартості зерна при обрахуванні сум відшкодування.

Затверджена таким чином ціна не може бути змінена до початку наступного календарного року.

Виключними підставами для відмови у відшкодуванні вартості зерна, переданого учаснику (тимчасовому учаснику) Гарантійного фонду на зберігання за складськими документами на зерно і неповернутого у зв'язку з неспроможністю зернового складу - учасника (тимчасового учасника) Гарантійного фонду, є надходження вимоги здійснити відшкодування:

членам органів управління такого зернового складу, власникам (акціонерам), частка яких перевищує 10 відсотків статутного капіталу такого зернового складу, та/або подружжю, дітям, батькам, рідним брату, сестрі, діду, бабі, онуку, усиновлювачу, усиновленому, будь-якій іншій особі, яка спільно проживає, пов'язана спільним побутом і має взаємні права та обов'язки із зазначеними особами, а також особі, яка отримала складський документ від зазначених осіб;

працівникам незалежних аудиторських компаній (аудиторам), які здійснювали аудиторські перевірки зернового складу протягом останніх трьох років, а також членам органів управління або власникам таких аудиторських компаній;

якщо вартість зерна за складськими документами на зерно становить менше 100 гривень;

якщо зерновий склад перебуває у стані санації, банкрутства та/або ліквідації чи ліквідований, про що в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців міститься зазначена інформація, і складські документи на зерно були придбані після порушення провадження у справі про банкрутство зернового складу, початку процедури його ліквідації. При цьому не може бути відмовлено у відшкодуванні вартості зерна, якщо після придбання такими особами складських документів на зерно провадження у справі про банкрутство зернового складу було припинено або справа про

банкрутство закрита.

Ціна одиниці зерна кожного класу і виду, що обраховується відповідно до частини другої цієї статті, не може бути меншою за середню ціну зерна в Україні за період з 30 липня попереднього року до дня затвердження.

Якщо ціна одиниці зерна, визначена відповідно до частини другої цієї статті, буде вищою за ринкові ціни на зерно у місцевості, де розташовано зерносковище зернового складу, що перебуває у стані неспроможності, Гарантійний фонд має право відступити від порядку відшкодування втрат володільцю складських документів на зерно, передбачених частиною першою цієї статті, та здійснити відшкодування втрат володільцю складських документів на зерно, виданих зерновим складом у стані неспроможності, шляхом придбання на ринку та передачі в натурі зерна того самого виду і класу в розмірі 90 відсотків його кількості, що залишається неповернутою та невідшкодованою самостійно зерновим складом.

У момент надання відшкодування втрат володільцю складських документів на зерно в порядку, передбаченому частинами першою і шостою цієї статті, до Гарантійного фонду переходить право регресної вимоги до зернового складу, що допустив неспроможність, на суму відшкодування, наданого власнику виконання зобов'язань за складськими документами на зерно.

{ До Закону включено статтю 49 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 50. Повноваження Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Для виконання своїх повноважень Гарантійний фонд здійснює перевірки учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду, у тому числі шляхом залучення фізичних та юридичних осіб, на предмет підтвердження неспроможності зернового складу та своєчасності і повноти сплати внесків, під час яких має право витребовувати та одержувати від юридичних і фізичних осіб інформацію та документи, необхідні для виконання його функцій, у порядку, затвердженому Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Гарантійний фонд має право брати участь у перевітках, здійснюваних іншими органами державної влади, з питань, що належать до його повноважень, одержувати від юридичних і фізичних осіб інформацію та документи, необхідні для виконання його функцій.

Інші органи державної влади мають право в передбаченому законом порядку залучати Гарантійний фонд до здійснення ними перевірок суб'єктів ринку зерна.

Органи державної влади надають Гарантійному фонду необхідні інформацію та документи безоплатно.

Обсяг, форма та порядок надання інформації учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійному фонду, обсяг та порядок надання інформації про діяльність учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду, у тому числі інформації з Реєстру зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно третім особам, встановлюються Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Орган сертифікації на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки зобов'язаний у десятиденний строк поінформувати Гарантійний фонд про:

видачу зерновому складу сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки;

застосування до зернового складу заходів впливу, у тому числі зупинення дії сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки, позбавлення зернового складу сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки.

Гарантійний фонд зобов'язаний додержуватися вимог законодавства про збереження комерційної таємниці щодо інформації, яка стала йому відома у процесі діяльності.

Гарантійний фонд зобов'язаний порушити перед органами державної влади відповідно до їх компетенції, у тому числі суду, питання про застосування до учасника (тимчасового учасника) Гарантійного фонду заходів впливу у разі порушення ним вимог законодавства.

Орган чи посадова особа, перед якими порушено питання про застосування до учасника (тимчасового учасника) Гарантійного фонду заходів впливу, зобов'язаний розглянути звернення Гарантійного фонду та поінформувати його про прийняте рішення протягом 10 днів з дня одержання такого звернення.

Гарантійний фонд має право застосовувати до учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду такі заходи впливу:

переводити учасників Гарантійного фонду до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду;

виключати з числа учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду;

вносити подання про позбавлення учасника (тимчасового учасника) Гарантійного фонду сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки до органу, що його видав;

здійснювати стягнення в регресному порядку суми погашеної Гарантійним фондом заборгованості зернового складу перед

володільцями складських документів;

здійснювати стягнення з учасника (тимчасового учасника) Гарантійного фонду суми простроченої заборгованості із сплати внесків;

інші заходи, передбачені законодавством.

Виключення зернового складу з числа учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду є підставою для позбавлення зернового складу сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки.

Гарантійний фонд публікує річний звіт станом на 1 січня, а також інформацію про свою діяльність станом на 1 липня протягом двох місяців після цих дат в офіційних друкованих виданнях Кабінету Міністрів України.

Річний звіт разом з аудиторським висновком Гарантійний фонд подає Кабінету Міністрів України до 1 липня року, наступного за звітним.

Достовірність річного звіту Гарантійного фонду має бути підтверджена незалежною аудиторською організацією.

{ До Закону включено статтю 50 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 51. Створення Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Засновником Гарантійного фонду є держава в особі Кабінету Міністрів України.

Гарантійний фонд вважається створеним з дня його державної реєстрації як юридичної особи.

Зернові склади, зареєстровані на момент створення Гарантійного фонду, стають учасниками Гарантійного фонду шляхом направлення повідомлення Гарантійному фонду про таке рішення до 1 березня року, наступного за роком створення Гарантійного фонду.

Зернові склади, зареєстровані на 1 січня року, наступного за роком створення Гарантійного фонду, стають тимчасовими учасниками Гарантійного фонду шляхом направлення повідомлення Гарантійному фонду про таке рішення до 1 січня наступного календарного року.

Такі повідомлення є підставою для сплати учасником (тимчасовим учасником) Гарантійного фонду вступного внеску та укладення договору між ним та Гарантійним фондом про забезпечення зобов'язань учасника (тимчасового учасника) Гарантійного фонду за виданими ним складськими документами на зерно.

Зернові склади, які до 1 січня другого року за роком

створення Гарантійного фонду не уклали договору про участь у Гарантійному фонді, втрачають право здійснювати діяльність зернового складу, дія їх сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки припиняється.

Розмір вступного внеску учасника і тимчасового учасника Гарантійного фонду, які прийняли рішення про участь у Гарантійному фонді в порядку, передбаченому частиною третьою цієї статті, встановлюється Кабінетом Міністрів України під час прийняття рішення про створення Гарантійного фонду.

{ До Закону включено статтю 51 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 52. Учасники Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду можуть бути суб'єкти підприємництва, які є власниками зерносховища і надають або планують надавати фізичним та юридичним особам послуги із зберігання зерна з обов'язковою видачею складських документів на зерно.

Участь зернових складів у Гарантійному фонді є обов'язковою.

Надання фізичним та юридичним особам послуг із зберігання зерна з видачею складських документів на зерно особами, що не є учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду, забороняється.

Щоб стати учасником (тимчасовим учасником) Гарантійного фонду та отримати право здійснювати діяльність зернового складу, особа зобов'язана звернутися до Гарантійного фонду із заявою, форма якої розробляється Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Виключними підставами для відмови у прийнятті до складу тимчасових учасників Гарантійного фонду є наявність однієї з таких ознак:

невідповідність зерносховища заявника загальнообов'язковим вимогам;

невідповідність заявника вимогам до фінансової стабільності учасників Гарантійного фонду, встановлених Гарантійним фондом не раніше ніж у попередньому календарному році;

власник заявника, члени органу управління заявника чи особи, які є близькими до них відповідно до частини четвертої статті 49 цього Закону, були власником, членом органу управління іншого зернового складу на момент припинення провадження у справі про його банкрутство у зв'язку з набранням законної сили рішенням суду про ліквідацію;

заявнику було відмовлено у прийнятті до складу тимчасових

учасників Гарантійного фонду або заявник був виключений з числа учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду раніше ніж за один календарний рік до дня подання заяви.

При включенні заявника до числа тимчасових учасників Гарантійного фонду вноситься відповідний запис до Реєстру зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно, який Гарантійний фонд веде самостійно, а також заявникові видається свідоцтво тимчасового учасника Гарантійного фонду, форма та порядок видачі якого встановлюються Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Якщо протягом трьох років з дня прийняття зернового складу до числа тимчасових учасників Гарантійного фонду такий зерновий склад не допустив порушення обов'язків, передбачених частиною восьмою цієї статті, тимчасовий учасник вважається включеним до числа учасників Гарантійного фонду, про що Гарантійний фонд вносить запис до Реєстру зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно і видає свідоцтво учасника Гарантійного фонду, форма та порядок видачі якого встановлюються Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Учасники (тимчасові учасники) Гарантійного фонду зобов'язані:

при здійсненні діяльності зернового складу дотримуватися вимог законодавства України, вимог Гарантійного фонду до своїх учасників, належно виконувати свої зобов'язання перед покладавцями та здійснювати добросовісну конкуренцію на ринку послуг із зберігання зерна;

своєчасно та в повному обсязі сплачувати внески до Гарантійного фонду;

повідомляти фізичних та юридичних осіб, яким надаються послуги із зберігання зерна з обов'язковою видачею складських документів на зерно, про свою участь (тимчасову участь) у Гарантійному фонді та про обсяг гарантій, що надаються Гарантійним фондом власникам складських документів на зерно, в порядку, передбаченому Гарантійним фондом.

За порушення обов'язків, передбачених частиною восьмою цієї статті, Гарантійний фонд може притягти учасника (тимчасового учасника) до відповідальності шляхом вжиття до зернового складу одного з таких заходів:

попередження про неприпустимість порушення та вимога його усунення в установлений строк;

установлення додаткового контролю за діяльністю зернового складу;

переведення до числа тимчасових учасників Гарантійного фонду;

виключення з числа учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду.

Після переведення до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду зерновий склад зобов'язаний сплачувати внески до Гарантійного фонду до повного виконання зобов'язань перед володільцями складських документів на зерно.

У разі позбавлення зернового складу сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки Адміністративна рада Гарантійного фонду приймає рішення про виключення його з числа учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду.

Виключення зернового складу з числа учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду не позбавляє володільців складських документів на зерно, що передане на зберігання до дня виключення його з числа учасників (тимчасових учасників), права на отримання від Гарантійного фонду відшкодування вартості зерна.

Учасник (тимчасовий учасник), виключений з Гарантійного фонду, зобов'язаний повідомити про своє виключення всіх володільців виданих ним складських документів на зерно з роз'ясненням у письмовій формі наслідків такого виключення.

Переведення зернових складів до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду здійснюється на строк, що не перевищує 30 днів, у порядку, встановленому Адміністративною радою Гарантійного фонду, у разі порушення учасниками Гарантійного фонду вимог цього Закону, нормативно-правових актів Гарантійного фонду.

Повідомлення про прийняття такого рішення надсилається в день його прийняття зерновому складу.

На час переведення зернового складу до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду встановлюється додатковий контроль за діяльністю зернового складу в обсязі та порядку, що визначаються Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Неусунення тимчасовим учасником Гарантійного фонду виявлених порушень є підставою для позбавлення зернового складу сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки.

Виключення з тимчасових учасників Гарантійного фонду означає виключення з числа учасників Гарантійного фонду.

Зерновий склад, переведений до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду, зобов'язаний:

на наступний день після одержання від Гарантійного фонду

повідомлення про переведення його до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду розмістити в усіх приміщеннях, до яких мають доступ покладавці та володільці складських документів на зерно, інформацію про переведення його до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду;

попереджати в письмовій формі покладавців під час укладення з ними нових договорів на зберігання зерна про переведення зернового складу до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду.

Учасники (тимчасові учасники) Гарантійного фонду зобов'язані розміщати у приміщеннях, до яких мають доступ покладавці та володільці складських документів на зерно, інформацію про їх участь у системі гарантування виконання зобов'язань за складськими документами на зерно.

Учасникам (тимчасовим учасникам) Гарантійного фонду забороняється використовувати інформацію про участь у Гарантійному фонді та його гарантії в рекламі з метою залучення нових покладавців.

{ До Закону включено статтю 52 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 53. Реєстр зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Гарантійний фонд веде Реєстр зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно (далі - Реєстр учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду) у порядку, встановленому Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Електронна форма Реєстру учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду є відкритою.

Гарантійний фонд зобов'язаний двічі на рік, станом на 1 січня та 1 липня, публікувати в офіційних друкованих виданнях Кабінету Міністрів України Реєстр учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду протягом одного місяця після настання зазначених строків.

Інформація про зміни в Реєстрі учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду додатково публікується в офіційних друкованих виданнях Кабінету Міністрів України протягом 14 календарних днів після внесення змін до нього.

{ До Закону включено статтю 53 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 54. Акти Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Гарантійний фонд самостійно керує своєю діяльністю, затверджує в передбаченому законом порядку правила, положення та інші акти, обов'язкові для виконання учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду.

Учасники (тимчасові учасники) Гарантійного фонду мають право оскаржувати акти Гарантійного фонду у разі, якщо вони прийняті всупереч вимогам законодавства.

Нормативні акти Гарантійного фонду підлягають державній реєстрації і набувають чинності з дня їх опублікування.

Гарантійний фонд забезпечує відкритість і доступність своїх нормативних актів.

{ До Закону включено статтю 54 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 55. Кошти Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Джерелами формування майна та коштів Гарантійного фонду є:

вступні внески тимчасових учасників Гарантійного фонду;

регулярні внески учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду;

спеціальні внески учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду;

доходи, одержані від інвестування коштів Гарантійного фонду в державні цінні папери;

кредити, у тому числі з державного бюджету;

пеня, яку сплачують зернові склади - учасники (тимчасові учасники) Гарантійного фонду за несвоєчасне або неповне перерахування внесків;

доходи від депозитів Гарантійного фонду, розміщених у банках;

суми регресного відшкодування виплат за зобов'язаннями учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду;

інші не заборонені законом доходи.

У разі виплати відшкодування володільцю складського документа на зерно чи заставодержателю Гарантійний фонд відшкодовує виплачені кошти за рахунок зернового складу відповідно до законодавства.

Гарантійний фонд є єдиним розпорядником коштів, акумульованих у процесі його діяльності.

Кошти Гарантійного фонду використовуються лише в цілях, передбачених цим Законом і річним фінансовим планом Гарантійного фонду.

Кошти Гарантійного фонду не включаються до Державного бюджету України.

Кошти, що використовуються відповідно до річного фінансового плану Гарантійного фонду для покриття поточних витрат, не повинні перевищувати 10 відсотків річного бюджету Гарантійного фонду.

Кошти Гарантійного фонду, не використані у звітному році, не можуть бути відкликані та переносяться на наступний рік і використовуються для формування резервів Гарантійного фонду в установленому порядку, затвердженому загальними зборами учасників Гарантійного фонду.

Кошти Гарантійного фонду розподіляються відповідно до цього Закону, річного бюджету і фінансового плану Гарантійного фонду, що затверджуються загальними зборами учасників Гарантійного фонду.

Порядок використання коштів Гарантійного фонду встановлюється загальними зборами учасників Гарантійного фонду.

Кошти Гарантійного фонду повинні покривати не менше 10 відсотків і не більше 20 відсотків загальної вартості зерна за складськими документами на зерно, виданими зерновими складами - учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду за попередній рік.

Якщо обсяг коштів Гарантійного фонду перевищує 20 відсотків загальної вартості зерна за складськими документами на зерно, виданими зерновими складами - учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду за попередній рік, за рішенням Адміністративної ради Гарантійного фонду сплата регулярних внесків зерновими складами зупиняється. Якщо обсяг коштів Гарантійного фонду стане нижчим за цей рівень, сплата регулярних внесків поновлюється.

{ До Закону включено статтю 55 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 56. Внески до Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Усі учасники (тимчасові учасники) Гарантійного фонду сплачують внески до Гарантійного фонду в порядку та на умовах, визначених цим Законом.

Розмір внесків визначається загальними зборами учасників Гарантійного фонду.

Внески учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду поділяються на вступні, регулярні та спеціальні.

Вступні внески одноразово сплачуються особами, які виявили бажання стати тимчасовими учасниками Гарантійного фонду, у фіксованому розмірі.

Регулярні внески сплачуються учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду у розмірі, що залежить від кількості і вартості зерна, прийнятого на зберігання за складськими документами на зерно. Порядок ведення електронного реєстру складських документів на зерно, визначення розміру та сплати регулярного внеску визначається Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Спеціальні внески учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду сплачуються для покриття витрат Гарантійного фонду на відшкодування втрат володільців складських документів на зерно у разі недостатності для цього резервів Гарантійного фонду.

Рішення про сплату спеціальних внесків, порядок визначення їх розміру та сплати приймаються загальними зборами учасників Гарантійного фонду.

Порядок сплати внесків встановлюється Адміністративною радою Гарантійного фонду.

За несвоєчасне або неповне перерахування вступного, регулярного або спеціального внесків зернові склади - учасники (тимчасові учасники) Гарантійного фонду сплачують пеню в розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України від розміру неперерахованої суми за кожний день прострочення.

Несплата внесків до Гарантійного фонду є підставою для переведення зернового складу до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду чи позбавлення його сертифіката на відповідність послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки.

{ До Закону включено статтю 56 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 57. Кредити з державного бюджету

Для формування Гарантійного фонду держава надає кредит з державного бюджету у розмірі, що визначається Кабінетом Міністрів України.

Якщо зобов'язання Гарантійного фонду щодо відшкодування вартості зерна володільцям складських документів перевищують суму накопичених ним коштів (крім коштів на покриття поточних витрат), така різниця покривається за рахунок кредиту на відповідну суму з державного бюджету.

Кредит з державного бюджету надається Гарантійному фонду на безвідсотковій основі на строк, що не перевищує 12 поточних

календарних місяців.

Розмір плати за користування кредитом після спливу цього строку, а також порядок укладення кредитного договору та надання кредиту визначаються Кабінетом Міністрів України.

{ До Закону включено статтю 57 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 58. Органи управління Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Органами управління Гарантійного фонду є загальні збори учасників Гарантійного фонду, Адміністративна рада Гарантійного фонду та Дирекція Гарантійного фонду (далі - Дирекція).

Вищим органом Гарантійного фонду є загальні збори учасників Гарантійного фонду. У період між проведенням загальних зборів учасників Гарантійного фонду вищим органом управління Гарантійного фонду є Адміністративна рада Гарантійного фонду.

Адміністративна рада координує роботу Гарантійного фонду щодо захисту інтересів покладодавців та володільців складських документів на зерно, власників зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду, здійснює контроль і нагляд за діяльністю Гарантійного фонду, приймає рішення в межах своїх повноважень і несе відповідальність за виконання покладених на Гарантійний фонд завдань та здійснення ним своїх функцій.

Управління поточною діяльністю Гарантійного фонду здійснює Дирекція.

Контроль за діяльністю Гарантійного фонду здійснює Ревізійна комісія.

{ До Закону включено статтю 58 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 59. Загальні збори учасників та Адміністративна рада Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Адміністративна рада Гарантійного фонду:

затверджує Регламент роботи Адміністративної ради Гарантійного фонду;

затверджує організаційну структуру Гарантійного фонду;

затверджує порядок відшкодування Гарантійним фондом вартості зерна володільцям складських документів на зерно у разі неспроможності зернового складу;

затверджує акти Гарантійного фонду;

призначає на посади директора і членів Дирекції та приймає рішення про їх звільнення;

затверджує положення про Дирекцію Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно та порядок оплати праці її членів;

здійснює нагляд за діяльністю Дирекції;

розглядає і затверджує звіти Дирекції;

вносить пропозиції органам державної влади щодо запобігання негативним явищам, які можуть загрожувати інтересам володільців складських документів на зерно, власників зернових складів - учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду;

приймає рішення про залучення кредитів;

щороку визначає аудиторську організацію, яка проводитиме аудит діяльності Гарантійного фонду;

призначає у разі потреби позачергові аудиторські перевірки Гарантійного фонду;

приймає рішення про збільшення розміру відшкодування вартості зерна у разі неспроможності зернового складу за рахунок коштів Гарантійного фонду;

приймає рішення про застосування до учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду заходів реагування на виявлені порушення, переведення зернового складу - учасника Гарантійного фонду до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду;

приймає рішення про виключення зернового складу з числа учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду;

приймає рішення з інших питань, що належать до її компетенції відповідно до цього Закону;

розробляє та подає на затвердження загальних зборів учасників Гарантійного фонду вимоги до здійснення учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду господарської діяльності із зберігання зерна, їх фінансового стану;

подає на розгляд загальних зборів учасників Гарантійного фонду пропозиції щодо прийняття осіб до категорії тимчасових учасників Гарантійного фонду;

скликає загальні збори учасників Гарантійного фонду не менше одного разу на календарний рік.

Адміністративна рада Гарантійного фонду складається з трьох осіб, які призначаються Кабінетом Міністрів України.

Загальні збори учасників Гарантійного фонду є колегіальним органом управління, до складу якого входять всі учасники Гарантійного фонду (крім тимчасових учасників), що приймає рішення з питань діяльності Гарантійного фонду.

Рішення загальних зборів учасників Гарантійного фонду обов'язкові для інших органів управління Гарантійного фонду та всіх учасників (тимчасових учасників) Гарантійного фонду.

До виключної компетенції загальних зборів учасників Гарантійного фонду належать:

затвердження кошторису витрат Гарантійного фонду;

погодження форми і розміру оплати праці працівників Гарантійного фонду;

прийняття рішення встановлення про сплату спеціального внеску зерновими складами - учасниками (тимчасовими учасниками) Гарантійного фонду;

прийняття рішення про затвердження і порядок розміщення резервів Гарантійного фонду;

прийняття тимчасових учасників до Гарантійного фонду.

Під час голосування на загальних зборах учасників Гарантійного фонду кожен учасник Гарантійного фонду має кількість голосів, пропорційну до його частки у загальній кількості зерна, прийнятого на зберігання за складськими документами на зерно у попередньому календарному році.

Порядок підрахунку кількості голосів учасників затверджує Адміністративна рада Гарантійного фонду.

Підрахунок голосів кожного з учасників Гарантійного фонду щорічно проводить Дирекція, про що учасникам надається відповідна довідка.

Щорічні загальні збори учасників Гарантійного фонду скликаються на вимогу Адміністративної ради Гарантійного фонду.

У разі потреби на вимогу Адміністративної ради або учасників Гарантійного фонду, які в сукупності володіють не менше ніж 30 відсотками голосів, можуть бути скликані позачергові загальні збори учасників Гарантійного фонду.

Загальні збори учасників Гарантійного фонду є правоможними, якщо в них беруть участь учасники Гарантійного фонду, які в сукупності володіють більш як 60 відсотками голосів.

Рішення загальних зборів учасників Гарантійного фонду

вважається прийнятим, якщо за нього проголосували учасники Гарантійного фонду, які в сукупності володіють більш як 50 відсотками голосів.

{ До Закону включено статтю 59 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 60. Дирекція Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Повноваження, штат Дирекції, кваліфікаційні вимоги до її працівників затверджуються Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Дирекцію очолює директор Гарантійного фонду, який призначається на посаду та звільняється з посади Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Директор Гарантійного фонду:

керує поточною діяльністю Гарантійного фонду;

керує Дирекцією Гарантійного фонду;

діє від імені Гарантійного фонду і представляє його інтереси без доручення у відносинах з фізичними та юридичними особами в межах повноважень, встановлених Адміністративною радою Гарантійного фонду;

приймає на посади та звільняє з посад працівників Дирекції Гарантійного фонду;

несе персональну відповідальність за діяльність Гарантійного фонду та виконання покладених на нього завдань;

бере участь у засіданнях Адміністративної ради Гарантійного фонду з правом дорадчого голосу;

виконує інші обов'язки відповідно до законодавства, цього Закону та обов'язків, делегованих йому Адміністративною радою Гарантійного фонду.

{ До Закону включено статтю 60 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 61. Контроль за діяльністю Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Органом, що контролює діяльність Гарантійного фонду, є Ревізійна комісія, до складу якої входять три члени, обрані строком на три роки Адміністративною радою Гарантійного фонду з числа осіб, запропонованих учасниками Гарантійного фонду.

Порядок роботи Ревізійної комісії встановлюється

Адміністративною радою Гарантійного фонду.

Не можуть бути членами Ревізійної комісії члени Дирекції та Адміністративної ради Гарантійного фонду.

До повноважень Ревізійної комісії належать:

контроль за дотриманням Гарантійним фондом, його органами управління вимог цього Закону, інших нормативно-правових актів, про що вона складає відповідні звіти та надає їх Адміністративній раді Гарантійного фонду та загальним зборам учасників Гарантійного фонду;

участь у роботі загальних зборів учасників Гарантійного фонду, а також у засіданнях Адміністративної ради Гарантійного фонду без права голосу;

призначення позачергових засідань Адміністративної ради Гарантійного фонду, а у разі неможливості їх проведення – скликання позачергових загальних зборів учасників Гарантійного фонду;

внесення змін до порядку денного засідання Адміністративної ради Гарантійного фонду;

затвердження річних фінансових звітів (баланс, звіт про фінансові результати) Гарантійного фонду;

розроблення загальних звітів за річними фінансовими звітами і представлення їх Адміністративній раді Гарантійного фонду.

{ До Закону включено статтю 61 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

Стаття 62. Припинення Гарантійного фонду виконання зобов'язань за складськими документами на зерно

Гарантійний фонд припиняється за рішенням загальних зборів учасників Гарантійного фонду за погодженням з Кабінетом Міністрів України, а також за рішенням суду у випадках, встановлених законом.

Кошти та інше майно Гарантійного фонду, що залишилися після розрахунків з його кредиторами, передається державі та зараховується до доходу Державного бюджету України.

{ До Закону включено статтю 62 згідно із Законом N 5493-VI (5493-17) від 20.11.2012 }

{ Розділ VIII "ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАСТАВНИХ ЗАКУПОК ЗЕРНА" виключено на підставі Закону N 2611-IV (2611-15) від 31.05.2005 }

{ Розділ IX "ІНТЕРВЕНЦІЙНИЙ ФОНД" виключено на підставі

Розділ X

ЕКСПОРТ ТА ІМПОРТ ЗЕРНА І ПРОДУКТІВ ЙОГО ПЕРЕРОБКИ ЗА МІЖНАРОДНИМИ ДОГОВОРАМИ УКРАЇНИ

Стаття 78. Міжнародний договір

Міжнародний договір по експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки передається для виконання Державному агенту із забезпечення експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки за міжнародними договорами.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, то застосовуються правила міжнародного договору.

Стаття 79. Державний агент із забезпечення експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки за міжнародними договорами

Державний агент із забезпечення експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки за міжнародними договорами визначається Кабінетом Міністрів України (99-2010-п) на конкурсних засадах.

Стаття 80. Фінансування експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки за міжнародними договорами

Фінансування експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки за міжнародними договорами здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

Діяльність Державного агента із забезпечення експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки, пов'язана із здійсненням експорту та імпорту зерна і продуктів його переробки за міжнародними договорами, здійснюється за рахунок коштів державного бюджету.

Невикористані кошти поточного фінансового року на програми експорту та імпорту зерна та продуктів його переробки переходять на наступний фінансовий рік.

Розділ XI

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Стаття 81. Міжнародне співробітництво у сфері дії Закону

Міжнародне співробітництво України у сфері дії цього Закону здійснюється Кабінетом Міністрів України, центральними та

місцевими органами виконавчої влади. Вони забезпечують у межах своїх повноважень здійснення заходів щодо інтеграції України у сфері ринку зерна до Європейського Союзу.

Розділ XII

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНУ

Стаття 82. Відповідальність за порушення Закону

Юридичні та фізичні особи, винні у порушенні цього Закону, несуть відповідальність згідно із законом.

Проведення суб'єктами ринку зерна експортно-імпортних операцій із зерном та продуктами його переробки, а також переміщення зерна та продуктів його переробки територією України (за винятком зерна та продуктів його переробки, що переміщуються територією України в режимі прохідного митного транзиту без перевантаження, та зерна, яке використовується для насінневих цілей) без відповідних сертифікатів якості, тягне за собою накладення штрафу у розмірі від ста до двохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{ Статтю 82 доповнено частиною другою згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Зберігання зерна та продуктів його переробки суб'єктами зберігання зерна без проведення сертифікації послуг із зберігання зерна та продуктів його переробки тягне за собою накладення штрафу у розмірі від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

{ Статтю 82 доповнено частиною третьою згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Штрафні санкції накладаються в установленому законом порядку державними інспекторами сільського господарства.

{ Статтю 82 доповнено частиною четвертою згідно із Законом N 5462-VI (5462-17) від 16.10.2012 }

Розділ XIII

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 83. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. До приведення законів України, інших нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом вони застосовуються у частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності цим Законом:

підготувати і подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законів України, що впливають із цього Закону;

підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України проект Закону України про прості та подвійні складські свідоцтва (2286-15);

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити в межах своїх повноважень прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону.

Президент України

Л.КУЧМА

м. Київ, 4 липня 2002 року
N 37-IV

Публікації документа

- **Урядовий кур'єр** від 31.07.2002 — № 138
  - **Голос України** від 06.08.2002 — № 141
  - **Офіційний вісник України** від 16.08.2002 — 2002 р., № 31, стор. 123, стаття 1446, код акту 22906/2002
  - **Відомості Верховної Ради України** від 30.08.2002 — 2002 р., № 35, стаття 258
-